

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Kdo je kriv nevspehov?

III.

Kakor smo zadnjič povedali, je dr. Tuma na shodu v Dol. Vrtojbi torej rekel, da naši poslanci ne smejo drugega zahtevati nego le miloščino občinam in okrajem. Naši poslanci so tudi res v tem pogledu v zadnjih zasedanjih deželnega zbora dosegli, kar more manjšina sploh doseči. S previdnim, modrim postopanjem so iztisnili iz laške večine za svoje volilce kolikor je bilo mogoče. Saj je morala še celo zlovoljna „Soča“ priznati, da so se v lanskem zasedanju res dale precejšnje svote tudi za slovenski del dežele.

Zdaj pa poglejmo hujskače okolo „Soče“!

Kar so v prejšnjih letih priznavali kot edin vzrok slovenskih nevspehov v deželnem zboru in odboru, tega nočejo zdaj nikakor več priznati, čeravno imajo Italijani še vedno večino v deželnem zboru in odboru. Zdaj ne iščejo več vzroka naših nevspehov v laški „premoči“, v laški večini, zdaj trdijo, da je „izgovor: smo v manjšini! le predrzno slepilo.“

Poprej so trdili, da je na slovenski strani, dokler ne pridemo v deželnem zboru do večine, mogoča le politika drobtinice. Zdaj pa pišejo: „Gregorčiču in pajdašem je mar edino le še to, koliko pade denarja s Pajerjeve mize za Slovence: za ceste, kak vodnjak, nekaj podpor občinam, par stotin za „Šolski Dom“. To očitajo zdaj dr. Gregorčiču zlovoljni, nedosledni hujskači, ki so poprej trdili, da kaj drugega sploh ni mogoče doseči, dokler smo v manjšini, da „slovenski poslanci ne smejo drugega zahtevati nego miloščino občinam in okrajem.“

Leta 1900 so trdili, da so Italijani absolutni gospodarji v deželnem zboru, da Italijani skrbijo več za Furlanijo kakor za slovenski del dežele in da tiči vzrok temu le v premoči Lahov v deželnem zboru. Zdaj pa trdijo ti obrekovalci, da je podkupil dr. Pajer „klerikalce“ s skledo kronic, da je razdelil med nje zasluge in da vlada še le od takrat naprej v deželni hiši le laška volja, da še le od takrat

odločajo v vs. m. Lah, ki poznajo le sebe, Slovincem pa mečejo drobtinice pod noge.

Ta „skleda kronic“ ima svojo zanimivo zgodovino. Nismo bili mi, bila je „Soča“, ki je pred deželno-zborskimi volitvami zahtevala že leta 1900 zvišanje plač deželnih uradnikov in deželnih odbornikov. Po ustanovitvi dr. Tumove stranke je trdila, da so deželni odborniki veliko preveč obloženi z delom in tako slabo plačani kakor v nobeni drugi deželi. Plače deželnih uradnikov je imenovala majhne in uprav sramotne ter zahtevala, da se zvišajo. Plače so se tudi res prav izdatno povišale, dr. Tumova stranka je bila že določila svoja kandidata za deželni odbor, namreč dva kranjska rojaka, izmed katerih je bil prišel eden na Goriško še le kratko pred deželno-zborskimi volitvami. Stranka je imela že vse pripravljeno, tudi „zaslužki“ so bili na papirju razdeljeni — manjkal je le še srečen izid volitev. Pri deželno-zborskih volitvah je prodrla nova stranka le s stremi kandidati, in v deželni odbor sta bila izvoljena po parlamentarnem običaju kandidata večine slovenskih poslancev. S tem je splavala „skleda kronic“ po Soči, in „Soča“ je začela zdaj razsajati, zmerjati in hujskati. Enega deželnega odbornika je zmerjala s kvintalom neporabne žegnane mase, drugega s kvintalom neporabne nežegnane mase. Dr. Gregorčiča in njegove sodruge imenuje prodance, Pajerjeve hlapce, izdajalce slovenskih interesov itd., tri „napredne“ poslance pa povzdiguje v deveta nebesa, češ, 10 tskih poslancev bi premenilo popolnoma položaj v deželni hiši. Proti slovenskim poslancem hujska „Soča“ še posebno kmečki stan, za katerega se ni brigala, dokler je operirala s trgovci in obrtniki. Še le izid zadnjih deželno-zborskih volitev jo je poučil, da pri nas odloča pri volitvah kmetsko ljudstvo. Od takrat naprej hujska kmeta proti „klerikalnim“ poslancem, češ, ti „prodanci“ se ne brigajo za kmeta, od takrat naprej se štuli za zaščitnico kmetskega ljudstva. Jasno je, da je to le brezvestno hujskanje, le nesramen lov na kmetske volilce zarad — skleda kronic.

otrok, nekaj žensk in tam na klopnici trije gospodje. Mož, ki je hodil gori in doli je bil Milko H. inženir v trški predilnici in desna roka ravnatelja Deitza. Eno leto je bil že v trgu, katerega hočemo imenovati Podgorje, da se ne bo nikdo spotikal na njegovem pravem imenu, ki je nekoliko paganskega izvira. Prej je ravnatelj Deitz oskrboval vse sam, a ko se je malo postaral, se mu je zdelo, z ozirom na napredujočo industrijo, potrebno vzeti k sebi moža, ki bo tehnično izobražen in vešč poslom, ki so ga čakali v tovarni. In takega moža je dobil v H., ki se ni bil izobrazil le v svoji stroki, ampak imel tudi pogled po drugih poljih in se toraj lahko podvrget izročeni mu nalogi.

H. je pogledal na uro; še par minut je bilo treba čakati. Hodil je že sem pa tja, slednjič pa se vstavil in zrl proti zahodu, od koder se je že slišalo šumenje lokalnega vlaka.

— Hvala Bogu, vendar enkrat!

Vse je vstalo, vsakdo je hitel pozdravit svoje drage in tudi H. je stopil s perona, ko je vlak ravno prisopel na postajo.

Bojkot in mi.

„Soča“ ima že staro navado, da zvrtača z bobnečimi frazami in drzovito nesramnostjo na druge to, kar je sama zagrešila in zakrivila. Tej navadi je ostala zvesta tudi v svojem članku „Klerikalni bojkot — napredno rodoljubje“. V tem članku trdi po svojem starem geslu: Rečem ti, da mi ne porečeš z nesramno predrznostjo, da so „klerikalci“ infamno dosledni v brezobraznem boju proti vsemu, kar ni v njihovih krempeljih, a da so „naprednjaki“ narodni, obzirni in dobrušni na gospodarskem polju. Da je ravno nasprotno res, da je Gabrščekova „Soča“ na najnesramnejši, kazniv način bojkotirala slovenska društva, podvzetja in slovenske zavode, dokažemo v posebnem članku, v katerem bomo govorili o neodpušljivem bojkotiranju „Krojaške zadruge“, „Šolskega Doma“, „Narodne tiskarne“, „Goriške zveze“, „Centralne posojilnice“, „Slovenske goriške čitalnice“, itd. itd.

Za danes nekoliko splošnih opazk.

Očeta goriškega razkola sta tudi provzročitelja boja in bojkota na društvenem in gospodarskem polju. Dr. Tuma in Gabršček sta ta boj in bojkot sistematično organizirala, in sicer prvi bolj iz politično strankarskih nagibov, drugi pa še s posebnim ozirom na svoj žep. Dr. Tumi, ki je v primeri z Gabrščekom velik idealist, je šlo bolj za čast, Gabrščeku pa bolj za — mast.

Ko sta bila leta 1900 v dosego svojih namenov ustanovila svojo stranko, sta razposlala po deželi svojim zaupnikom tajno okrožnico, v kateri sta zahtevala od njih, da se z moško besedo in svojo letnim podpisom med drugim zavežejo, da bodo „zastavljali vse svoje moči, da pridejo na čelo občin, društev, posojilnic, cestnih odborov, šolskih svetov, davčnih komisij, itd. le pristaši „narodno-napredne stranke“.

Zaupniki so začeli „delovati“, in prepir in razdor je nastal v celi deželi. Tako sta zanesla dr. Tuma in Gabršček politični strankarski boj tudi v zavode, društva in korporacije, iz katerih bi mo-

— Bog te živi, pozdravil je mladega moža, ki je zrl skozi okno in za par trenutkov sta si že stiskala prijateljski roke.

— Pozdravljen, pozdravljen!

— Tudi ti, Milko!

— Kaj pa tvoja prtljaga?

— Preskrbim koj, k Ernesti greva, ne?

— Zakaj pa ne, odgovoril je H., vidi se ti, da si se zanimal za moja pisma, da tako dobro veš.

— Seveda, posebno če je kaj takega.

Oddala sta potem prtljago nosaču in odšla že v mraku in temi proti trgu, ki je ležal malo od postaje. Po prvi dolgi ulici sta dospela na glavni trg in od tod zavila na desno, kjer je bila gostilna gospoda Bratuša.

Oglejmo si med tem še našega prišleca! Bil je malo manjši kot H., temnih las in rujavkastega lica. Nosil se je elegantno, a nikakor pretirano. Vse njegovo vedenje je kazalo, da je res izobražen in omikan človek, ki se ne zadovolji s polovičarstvom. Bil je to doktor Franjo Sadej; dovršil je ravno

rala biti politika popolnoma izključena: v bralna društva, čitalnice, posojilnice, razne zadruge in celo — v davčne komisije.

Ta okrožnica je neovržen dokaz, da sta dr. Tuma in Gabršček hotela imeti razdor tudi na gospodarskem polju, ker je bil ta boj del njenega programa. To je priznal dr. Tuma v „Edinosti“, ko je pisal, „da program narodno-napredne stranke izključuje klerikalne zadruge.“ V dr. Tumo-Gabrščekovem žargonu pomenja „klerikalni“ vse to, kar se slepo ne pokori njenemu terorizmu.

Ko sta namreč snovala svojo stranko, sta razdelila slovensko prebivalstvo naše poknežene grofije v dva dela: v liberalce ali naprednjake in v klerikalce ali nazadnjake. Kdor se je njima udal, je bil „naprednjak“, kdor ni hotel ukloniti tilnika njenemu terorizmu je bil — „klerikalce“. Njun liberalizem je bil seveda le krinka, le „vergon“, s katerim sta lovila nerazsodne, kratkovidne ljudi, ki niso poznali njenih namenov. Klasičen dokaz temu je priznanje dr. Tume na nabrežinskem shodu leta 1903, da sta liberalizem in klerikalizem tuji rastlini in „da liberalizem je tu (na Goriškem) le radi par oseb, katerim stranka drvi čez drn in strn.“

Iz tega sledi, da ne pomenja izključenje „klerikalnih zadrug“ nič drugega nego bojkot na gospodarskem polju, kateri sta vprizorila dr. Tuma in Gabršček na podlagi svojega programa.

In ti ljudje besedičijo zdaj o „infamno doslednem boju, o nesramnem bojkotu klerikalcev!“

Mladina in tobak.

Čital v izredni učiteljski konferenci dne 17. dec. 1905. pri Sv. Luciji ob Soči F. Š.

(Dalje.)

Kajenje škoduje najbolj mladim ljudem, ker niso še dovolj razviti. Kajenje je strup in ta strup vpliva jako pogubno na želodec, pljuča, srce in sploh na celo človeško truplo. To je pravi črv, ki noč in dan gloje in izpodjeda korenine človeškega življenja. Tobak je

svoje filozofske študije in prišel sedaj za par mesecev na počitnice. Sedaj se je podal na prvo službeno mesto, katero ga je že čakalo na reški v bližnjem mestu. Sadej je bil doma nad trgovom na hribu, kmetske hiše sin je bil in marsikdo onih doli ga je pogledal po strani, češ, gorjan je in hribovec. S H. sta se seznanila še na vseučilišču. H. je sicer študiral tehniko, a to ju ni motilo. Bila sta vedno skupaj, razumela sta se izborna in tudi pozneje, ko je H. še odšel v Podgorje se to prijateljstvo ni ohladilo; ravno nasprotno; služboval je blizo Sadejevega rojstnega kraja in mu tudi večkrat pisal o tem in onem. Danes je prišel domov, dovršil je vse svoje stvari in H. je bil vesel tega dne, bolj kot bi se bilo to njemu zgodilo. Veselo sta tedaj korakala oba proti gostilni, kjer ju je že čakala naročena večerja.

Vstopila sta čez dvorišče v prvo sobo kjer je pilo nekaj voznikov in priprostejših ljudi; iz kuhinje ju je pozdravljala gospa Bratuševa, in Ernesta je pozdravila oba znanca z: „Dober večer!“ Oddala sta potem v drugo manjšo

LISTEK.

Dolina in hrib.

Povest. Spisal Janko Bratina.

I.

Življenje je bilo na hribu in v dolini in morda ono na hribu lepše in globokejšo kakor ono v dolini, četudi nekateri niso bili tega mnenja, kar pa nočem tu razmotrivati. Na hribu so bile kmetske hiše, slamnate strehe, doli v dolini pa je bil trg in hiše so bile bele in tudi pobarvane. Ljudje doli so se nosili in se še nosijo lepše in finejše, gori seveda slabše.

V trgu tam doli je bila železniška postaja. Uradniki so govorili nemški, zabavljali so navadno čez slovensko ljudstvo, a tržani, ki so se tudi radi postavili s svojo nemščino, se zato niso ravno bogsivedi kako brigali, četudi so zapeli v vinski družbi radi: „Hej Slovani!“

Po trškem peronu je stopal nekega večera mlad mož, plavih las in brk, visoke postave in bistrih očij. Ni se dosti oziral na levo ne na desno, opazoval ni ne tega ne onega, ki so čakali vlaka. Sicer tudi ni bilo nič posebnega: par

drugi največji sovražnik človeške sreče, ker uničuje človeka, kar mu je najdražje — duševno in telesno zdravje.

Komur življenje je mar,
Piti, kaditi nikar. —

Naj vam navedem en vzgled, ki vas bode morda prepričal o resničnosti mojih besedi. „Ruski general in minister pripoveduje v časopisu zoper zlorabo tobaka: Ko sem zapustil svojo službo, so bile moje oči jako slabe in roke so se mi tresle, a nisem si mogel raztolmačiti, odkod bi bilo to prišlo. Da so oslabele moje oči, sem pripisoval temu, ker sem mnogo delal pri luči. Podal sem se v pokoj in upal, da bo pokoj vže odstranil te neljube prikazni, kajti nisem še štel 50 let. Ali skozi tri leta sem zastoj čakal zboljšanja, in pogum mi je vpadel. Skozi 34 let sem namreč prav močno kadil. Razne okolščine so me prisilile, da sem se kar naenkrat odpovedal kajenju. A hitro sem zapazil, da se mi roke več ne tresejo, in v šestih mesecih so bile tudi moje oči zopet zdrave in vid prav dober.“

Rabo tobaka vam vsak pameten človek odsvetuje z ozirom na to, ker tobak preveč prazni možnje, vzbuja strasti, ki ga vedejo na slaba pota in zlasti, ker je tako poguben ljubemu zdravju. „Ali ne stori tedaj oče prav, ko svojemu sinu šibo mesto pipe pokaže“. Mladenič, ki se tobaku ne privadi, bo zlata vreden mož; in kdor mladeniču tobak zabrani ali ga odvadi, boljše delo stori kot bi mu kmetijo kupil“. To so zlati nauki največjega slovenskega škofa Slomškega. Zapomnite si jih dobro, vi stariši, in jih uresničujte na svojih otrocih.

Obveljati bi moralo to načelo povsod: otroci in sploh nedorasli ne smejo kaditi, drugače sami sebe morijo. Kdor do sedaj ni kadil, naj se ne loti; tako skrbi za zdravje in prizanaša tudi svoji mošnji. Imejte vedno na umu besede našega pesnika Stritarja:

Pijte in kajenje
krajša ti življenje. —

Anglija je vzor moderne države. In po pravici se je stavlja v zgled vsem drugim državam. Nobena država se toliko ne potruži za resnično rešitev socialnega vprašanja kakor Anglija. Prednjači pa tudi vsem v skrbi za mladino. Na Angleškem in v Zedinjenih državah ameriških so izdali zakon, da se ne sme prodajati in oddajati tobaka mladini izpod 14. leta. Kdor bi to prepoved prelomil, kaznovan bi bil z denarno globo, ali bi pa moral v zapor. Dobro vedo, da je od mladine odvisna vsa sreča države, posvečujejo omenjene vlade vso skrb dobri vzgoji mladine.

Povsod uvidevajo važnost dobre vzgoje. Ali zaman iskati dobre vzgoje pri materi, ki hčerko pošilja po žganje in ji pomaka vanj kruh; ali dokler oče dovoli sinu pipo in mu celo tobaka napravi. Dokler ne izgine iz naših hiš

sobo, kjer so stale tri mize: dve ob oknih, jedna na drugi strani. Doktor Sadej je sedel k oknu, in H. je naročal vino.

— Ti, danes bova že domačo kapljico, dejal je Sadeju. Tebi menda je tudi ljubše, kajti piva si sit že iz Prage in Dunaja.

— Prav imaš. Domačega vina se človek ne brani, tudi če bi ne bilo tako dobro kot zase po bregovih in brdih vipavskih.

Ernesta je prinesla steklenico, prijatelja sta natočila in trčila.

— „Še veš, kako smo ga včasih v „Schulenhofu?“

— Vem. In Marijanco tam si dražil, da je ne bo nikdo maral. Vidiš, letos se je omožila. Pošten dečko je on, kakor sem slišal; sicer pa Bog ji daj.

Trčila sta potem, in H. je ponudil kozarec tudi Ernesti, ki je popravljala med tem časom luč.

(Dalje pride.)

žganje in tobak, ter se jima vsaj mladins ne odpove, ne moremo govoriti o pametni vzgoji. Nobena šola ne bo popravila mladeniča, ki očetu denar krade in ga za tobak daje, niti hčere, ki rada žganje pije. Tu se zganite stariši, tu zastavi šola in cerkev upljivo besedo, da rešiš mladino, naše narodno upanje.

Toda, kjer kadi samo mož, je le ena nesreča v hiši; kjer kade pa tudi otroci, tam so na stežaj odprta vrata vsem nesrečam. Nekateri stariši so preveč popustljivi svojim otrokom, zlasti oče se rad poigra s svojim sinčkom in mu sam potiske smrdljivo pipo v usta. Nevednost in nespametnost starišev igra tudi tu veliko vlogo in je večkrat neposredni vzrok prezgodnje smrti otrok. Zato tudi po pravici trdi naš nesmrtni Slomšek: „Za mladino je bolje biti brez denarja kakor pa brez vladarja! Mehkužno vzrejeni otroci so puhli repi podobni, vse svoje žive dni rahli, sebi in svojim ljudem velika nadloga. Če pa mislijo stariši, da se otrok poboljša, ko obiskuje šolo, znajte kaj pravi isti Slomšek: „Svet se po samih šolah ne poboljša, ako ne položijo stariši doma pravega temelja. Tedaj prva skrb za pošteno in plemenito vzgojo otrok je izročena starišem, ker, ako otroci prve šole ne najdejo doma, ostanejo vse svoje življenje kilov rod. Prvo seme poučenja starišev najgloblje pade, najdalje ostane in obrodi tudi najlepši sad. Če ne skrbe stariši za pravo vzgojo svojih otrok, če se jim popušča pri vsaki stvari, tedaj si sami šibo pletejo, s katero jih bodo otroci enkrat od hiše podili, ker razuzdani otroci so starišev počasna ali gotova smrt. Zato pazite na svoje otroke z budnim očesom!“

(Konec pride.)

Dopisi.

Iz Kobarida. — Zopet smo doživeli v našem prijaznem trgu lepo „božičnico“, kjer smo se z otroci veselili res po otroško. Cel spored je bil krasan, lahko rečem — ginljiv! Vzdostile so nas deklamacije, ki smo jih čuli iz nežnih otroških ust, kakor tudi lepo ubrano petje, ki se je razlegalo iz mnogih nedolžnih src. Tudi igra čeravno težka — je vspela v splošno zadovoljnost.

Splošna radost je igrala v očeh otrok in starišev kakor tudi vseh navzočih prijateljev otrok. Storil je pa res odbor vse, prizadeval se je, da bi tako otroci kakor odraseni tega dneva ne zabili tako hitro.

Razočarani so bili slednjič otroci tudi z mnogovrstnimi lepimi darili, s katerimi so jih razveselile dobre gospe. — Vsi navzoči prijatelji otrok so se zadovoljno razšli s toplo nadejo, naj se tudi prihodnja božičnica vrši s tako lepim in ginljivim sporedom kakor letos. Vsako pošteno srce se pač mora veseliti, da se po taki poti seje in širi duh verske vzgoje in pobožnosti v nežna mlada srca.

Bodi tedaj tu izrečena čast in hvala celemu častitemu odboru, ki se je toliko trudil, da je priredil otrokom tako lepo nedolžno zabavo, nam pa navzočim prijateljem otrok tako ginljivo veselje.

Iz Št. Ferjana. — Dne 26. nov., ko so šli ljudje zjutraj ravno k službi božji, prihajal je k visokorodnemu gosp. pl. Fabrisu mladi gospodin — — — koncipijent na c. kr. okr. glavarstvu goriškem.

Ker pa je obitelj pl. Fabrisa odšla k službi božji, pustila je doma le malega hlapčiča, koji je od svojih gospodarjev dobil ukaz, kakor je pravil, da ni treba nikomur odpreti vrata. Ko pa je prihajal tja zgorej omenjeni gospodin, zahteval je od hlapčiča, — še skoraj otroka, da naj mu nemudoma otvori vrata. Fante mu v svoji priprostosti odkritosrečno odgovori, da tega ne sme storiti. Fantiču gotovo ni padlo v glavo, da je prišel ta gospod morda k gospodarjem na obisk, ker ga tudi ni poznal. Nobeden pameten človek bi ne smel fantiču zameriti, ampak

vsak bi ga moral celo pohvaliti, da se drži tako zvesto in natanko ukaza svojih gospodarjev. A čujte in strmite! Zgorej omenjeni kavalir, ki je akademično izobražen c. kr. politični uradnik v Gorici, je omenjenega fantiča, ko mu je slučajno neki mimo gredoči starejši, torej tudi razumnejši mladenič, vrata odprl, razkonja skočivši, jel nabivati po hrbtu, kakor razjarjen Don Kišot v boju z mlino po mlinskih kolesih.

Pač čudna omika in olika akademično izobraženega plemenitaša in c. kr. političnega uradnika.

Mislili čudno omikani in olikani kavalir, da so slovenski, siromašni otroci, ki morajo uže v nežni mladosti si služiti škorjo kruha, če hočejo živeti, res le nekaka uboga turška raja, koja sme poljubno vsak nadati aristokrat s pasjim oziroma konjskim bičem nabivati?!

Ako je te misli, javi se mu tem potom javno, da se jako moti. Obenem se mu tudi javno naznanja, da, ako prijava še kedaj v Št. Ferjan, naj se obnaša nekoliko bolj olikano, ker drugače bi se mu znalo kaj prav neljubega pripetiti. Njegove predstojnike pa se tem potom prosi, da ga poduče, kako se ima ravnati z ljudmi, zlasti pa z mladoletnimi otroci.

Za danes naj zadostuje; prihodnjič, ako bo treba, uberemo drugo pot. Človekoljub.

Iz Vrtojbe. — V nedeljo dne 31. decembra na Silvestrovo priredi tuk. tamburaški zbor Čitalnice svojo prvo veselico v korist tamburaških potrebščin, v dvorani g. J. Maraža pred cerkvijo. Navsporedu je nagovor, tamburanje, dve deklamaciji, šaljiv prizor „Pred sodnikom“ in burka v dveh dejanjih „Kmet Herod“. Vstopnina znaša 30 vin. Sedeži I. vrste 30 vin., drugi sedeži 20 vin. Začetek ob 3. in pol uri popoldne. K obilni udeležbi uljudno vabijo

čitalnični t a m b u r a š i.

Politični pregled.

Državni zbor.

Kakor poročajo „Narodni Listy“, snide se naš državni zbor zopet zadnji teden meseca januarja. Vlada delovala bo na to, da potrdi državni zbor najprej trgovinsko pogodbo z Italijo in morebiti tudi trgovinski pogodbi z Rusijo in balkanskimi državami. Potem pa pride na vrsto zakonski načrt glede kontingenta novincev. V sredi februarja pa predloži vlada poslanski zbornici napovedano volilno reformo.

Vladni načrti o volilni reformi.

V pol oficijoznem dunajskem glasilu je priobčil neki odločni državnik pojasnilo o vladni volilni reformi. Načrt se izgotovi meseca januarja ter se predloži državnemu zboru meseca februarja 1906. Predloga je sestavljena na principu splošne, enake, direktne in tajne volilne pravice. Od tega principa baron Gautsch neče popustiti za nobeno ceno. Istotako noče vlada ničesar slišati o pogoju, da bi bilo za volilno pravico treba pet let prebivati v enem kraju, tudi izjema na Galicijo se ne prizna. Število mandatov se pomnoži od 415 na 440, ki se razdele na posamezne kronovine po številu prebivalstva, po gospodarskem in kulturnem pomenu dežele, t. j. po davkih. Galiciji se vsled števila prebivalstva pomnože mandati od 78 na 90, mestu Dunaju pa od 18 na 26. Število mandatov pa se skrči Kranjski, Dalmaciji, Trstu in Bukovini. Ako bi sedanja zbornica ne sprejela volilne reforme, se razpusti ter se reforma oktroira.

Potrjen zakon.

Cesar je potrdil zakonski načrt, katerega sta vsprejeli obe zbornici glede začasne ureditve trgovinskih odnosov med Avstrijo in Italijo. Začasno trgovinsko razmerje med Avstrijo in Italijo bo trajalo do 28. svečana prihodnjega leta, potem pa stopi v veljavo nova trgovinska pogodba med imenovanimi državama.

Kriza na Ogerskem.

Bivši ogerski finančni minister Lukacs ima dan na dan po več ur trajajoča posvetovanja z voditelji koaliranih strank, kakor s Košutom, z grofom Andrássyjem itd. Vse kaže, da je Lukacs prevzel nalogo spraviti ogersko poliko zopet v pravi tir, to je omogočiti kompromis med krono in med koaliranimi strankami, vsled katerega bi bilo mogoče

kroni imenovati novo ministerstvo, ki bi bilo vzeto iz sedanje parlamentarne večine. Nekateri ogerski listi so mnenja, da se Lukacsu najbrže posreči, doseči tak namen.

Bela knjiga sv. Stolce o sporu s Francijo.

Kakor poročajo iz Pariza, so katoliški časopisi priobčili odlomke bele knjige Vatikana, ki se obelodani v kratkem. V tej knjigi, ki obseza 300 strani, je najprej uvod, ki zazpravlja o sporu s Francijo. Poleg tega je navedenih tudi mnogo diplomatičnih listin. Ta bela knjiga dokazuje, da krivda glede spora, nastalega med Vatikanom in Francijo, pada na ministerstva, počenši od kabineta Waldek-Rousseau naprej. Med drugim se v knjigi nahaja tudi pismo papeža Pija X. na predsednika Loubeta od dne 23. decembra 1903, v katerem papež izjavlja, da nameru francoske vlade ne streme le za ločenjem cerkve od države, marveč tudi za uničenjem krščanstva na francoskem. V pismu protestuje papež nadalje slovesno proti obtožbi, češ, da je sv. Stolica napadala francosko vlado, dočim je ista v resnici storila mnogo za francosko republiko. Končno pravi papež v navedenem pismu, da ima Francija sicer na temelju mednarodnega prava (kar imajo tudi druge velevlasti) pravico izvrševati protektorat nad katoliki na Jurovem, toda protekcijo nad misijoni drugih narodnostij, katoliških zavodov in domačih kristijanov ne zamore podeliti Franciji nihče drugi, nego sv. Stolica.

Novo italijansko ministerstvo.

Novo ministerstvo je sestavljen Fortis, ki je prevzel predsedstvo, notranje zadeve in poljedelstvo; minister zunanjih zadev je marki San Giuliano; vojno ministerstvo je prevzel general Mainoni d'Intignano, mornarico pa admiral Mirabello. Vsi ostali ministri so doseđanji poslanci.

Novi italijanski minister za zunanje zadeve.

Novi italijanski minister za zunanje zadeve je marchese San Giuliano. Ta je torej Tittonijev naslednik. Kakor je znano, je bil Tittoni vroč pristaš trozvezne politike. O markizu San Giuliano pa se je vedno pisalo, da je ravno nasprotnega mnenja. Zato pa menijo mnogi, da namerava Italija, ki je Tittonija odslavila, in izročila vodstvo pravne politike drugemu možu, ki se ni ujema s Tittonijem glede zunanje politike, svojo zunanjo politiko spremeniti ter si poiskati drugih zaveznikov.

Volitev francoskega predsednika.

Kakor se govori, se bo volitev predsednika republike vršila dne 16. januarja.

Novi državni svet v Črnigori.

Kakor javljajo iz Cetinja, se je tamkaj osnoval nov državni svet, kateremu je na čelu minister vnanjih stvari Vuković.

Maroška konferenca

se bo vršila, kakor javljajo sedaj iz Madrida, v Algesirasu.

Dva nemška ogleduha prišli.

V Marselju so zaprli dva nemška ogleduha, Wohl in Weiger, pri katerih so našli mnogo pisem.

Novi boji v Makedoniji.

Turška vlada je dobila vest, da se revolucionarna propaganda v Mecedoniji na novo pripravlja in da v dosegu svojih ciljev uporablja teroristična sredstva.

Splošna stavka v Sofiji.

Zaradi zakona o prisilnih celih so pričeli 25. t. m. stavkati vsi delavci v Sofiji. Pred sobranjem so priredili demonstracijo. Predsednik sobranja in trgovinski minister sta zaslislala delavske deputacije, ki so zahtevali odpravo zakona.

Finančna kontrola za Mecedonijo.

Dne 24. t. m. je bila v Solunu pod predsedstvom vrhovnega nadzornika Hilmi paše prva seja mednarodne finančne komisije za tri macedonske vilajete. Razpravljalo se je o prvem rednem poročunu.

Dogodki na Ruskem.

V Moskvi se bijejo od petka sem jako krvavi boji med vojaštvom in med revolucionarji. Revolucionarji, kojih število je jako veliko in ki so tudi prav dobro preskrbljeni z orožjem, zbirajo se v večjih poslopjih, katera jim služijo za trdnjave. Vojaštvo strelja na taka poslopja s topovi in jih kmalu poruši. Revolucionarjem ne preostaja drugega nego poiskati si drugih sličnih zavetij, iz katerih pa jih vojaštvo zopet proganja, in tako je bilo v zadnjih petih dneh v Moskvi porušenih in požganih več hiš. Da je prišlo pri teh spopadih ob življenje mnogo oseb, je vsakakor gotovo, a pretirana so poročila židovskih listov, po katerih bi znašalo število umorjenih oseb več tisoč. Vendar je pa upati, da se posreči vojaštvu že te dni, da vspo-

stavi tudi v Moskvi zopet mir in red. Poročila, ki prihajajo zadnje dni iz Rusije, si še vedno nasprotujejo in o položaju si človek, čitajoč omenjena poročila, ne more še danes ustvariti kake jasne slike.

Domače in razne novice.

Našim gospodom naročnikom. — Pregledovaje naše knjige smo našli, da je lepo število naročnikov storilo svojo dolžnost poravnavi letno naročnino, za kar se jim tem potom srčno zahvaljujemo. Našli smo pa tudi, da je še dosti onih gospodov, ki so zaostali z naročnino za letos in celo za prošnjaja leta. Prisiljeni smo torej zopet opozarjati in prositi, da se nas vsaj ob koncu leta spominjajo, ter nam zaostalo naročnino tem hitreje dopošljejo. Ob jednem tudi prosimo naše prijatelje in somišljenike, da blagovole naš list širiti, ter nam novih naročnikov pridobiti. Velecenjenim gg. naročnikom voščimo veselo novo leto!

Uredništvo in upravištvo.

Duhovske spremembe. — Č. g. Franc Setničar, kaplan na Placuti, je imenovan za kancelista knezo-nadžkofijskega ordinarijata v Gorici; č. g. Ivan Tabaj, prefekt v deškem semenišču, za kaplana na Placuti; č. g. Karol Oblak, I. kaplan v Komnu, za kurata v Gorjanskem; č. g. Valentin Pirec, II. kaplan v Komnu, za I. kaplana tamkaj; č. g. Franc Lavrenčič, kaplan v Devinu, za II. kaplana v Komnu ter č. g. Ivan Mezinec, novomašnik, za kaplana v Devinu.

Imenovanje. — C. kr. višji okrajni komisar v Gorici g. Guido Polley je imenovan za voditelja okrajnega glavarstva v Koprju.

Odlikovanje. — C. kr. višji gozdni komisar g. Konrad Rubia je dobil Franc Jožefov red.

Imenovanje v finančni stroki. — Viši komisar finančne straže 2. razreda Josip Lampl, Hugon Grignaschi, Andrej Cusner, Fran Turšič in Martin Stepan so imenovani v imi komisariji finančne straže 1. razreda v obsegu tržaškega finančnega ravnateljstva.

C. kr. deželni šolski svet za Gorico in Gradiško je iz službenih ozirov premedil: nadučitelja Antona Kosovel iz Sezane v Pliskovico; nadučitelja Milana Vovk iz Pliskovice v Povir; nadučitelja Antona Berginca iz Povirja v Sezano; učitelja Luka Sila iz Štorij v Vojsčico. — Učitelj in voditelj v Brancici Josip Šinigoj, je bil na lastno prošnjo premeščen v Mavhinje. — Učitelj na Grahovem Fran Kasca je imenovan nadučiteljem II. razr. v Tolminu; Alojzij Macarol je bil potrjen definitivnim učiteljem v Št. Polaju.

Pred izpraševalno komisijo v Koprju so dostali izpit učne usposobljenosti za slovenske ljudske šole sledeči gg.: Ivan Benko, provizorični učitelj v Kazljah; Hraber Čok, provizorični učitelj pri Sv. Ivanu (Trst); Francišek Jurjevčič, provizorični voditelj v Ladinah; Ferdo Kenda, provizorični voditelj v Arberju; Ivan Kunc, provizorični učitelj v Kalu; Hinko Legiša, provizorični voditelj v Gabrovici; Ladislav Likar, provizorični voditelj v Ozeljanu; Anton Mervič, provizorični učitelj v Povirju; Adolf Persič, provizorični voditelj pri Voglarjih; Fran Venturini, provizorični učitelj v Dolini; Josip Zajec, provizorični učitelj v Kalu.

Za učiteljico in sicer provizorično v Št. Ferjanu v Brdih je imenovana izprašana učiteljska kandidatinja g. ena Slavka Šturm.

Smrtna kosa. — V sredo je umrl v Tržiču na Gorenjskem tamošnji nadučitelj, g. Josip Kragl. Pokojnik je bil rojen v Tolminu.

Včeraj so pokopali tukaj 39 letnega redarja Antona Ovršnika, ki zapušča udovo z dvema nedoraslima otrokoma. Pri pogrebu je svirala vojaška godba tuk. pešpolka.

Za „Šolski Dom“ je prejelo upravištvo „Gorice“: Edvard Strekelj, vikar v Vrtojbi 5 K (ravno toliko za „Alojzijevišče“); Jernej Kopač za odkupnino novoletnih voščil 10 K (20 K „Sirotišča“ in 10 K „Alojzijevišču“). Za božičnico je prejelo upravištvo „Gorice“: Edvard Strekelj, vikar v Vrtojbi K 2.

Predsedništvu je došlo: Josip Primožič, župnik v Prvačini, za sveče pri pogrebu Gabrijela Leban 20 K; Podčevenski na račun ustanovnine 40 K; Lovro Javančič, župnik v Dornbergu na saldo ustanovnine 80 K; Ivan Spitzer, vikar na Pečinah (za božičnico) 8 K.

Srčna hvala!

V otroških vrtih „Šolskega Doma“ so se razdelili o Božiču naslednji darovi med otroke: dekliških oblek 41, pred-

pasnikov 19, krilca 3, deških oblek 24, hlač 15, jopič 1, čevljev 5 parov, kapici 2, nekaj čevljev je še v delu te sledeče igrače: punčik 12, konjičev 9, sabelj 7, pušk 12, kuhinjskih oprav 7, hišnih oprav 5, namizni opravi 2, v skupni vrednosti do 180 K. Drugo se je razdelilo v ljudskih šolah.

Za božičnico otroškega vrta v Pevmi so darovali: Hamar Janez, kurat 6 K; Miklus Angel, trgovec 5 K; Suligoj Josip, krčmar 5 K; Konjedič Anton, trgovec 5 K; Ciglič Gašper, trgovec 2 K; Brezigar Mihael, krčmar 1 K; Anton Fiegel, veleposestnik 4 K; Klanjšček Josip, posestnik 2 K 32 vin.; Grauner Anton, posestnik 3 K; Pintar Anton, posestnik 2 K; baronica Teufenbach 2 K; Primožič Katarina 1 K; Komavli Cilka 60 vin.; Alojzij Fogar, trgovec 10 K; županstvo v Pevmi 10 K; Edvard Prinčič, nadučitelj 1 K; Kerstnik Leopoldina, učiteljica 2 K. Naocalje so darovali v blagu: „Krojaška zadruga“ več kosov blaga za dekliške obleke; Hedžet & Korotnik blago za dekliške obleke; Fereinand Rosen 6 volnenih šerp; Pregrad & Černetič ducat žepnih rut in tkanino za obleke; Avrelj Bisail različno blago; Josip Medved lepo deško obleko; Pavlina Seidl 12 parov nogavic; Del Piero blago za obleke; Jernej Kopač skatljjo sveč; Del Piero Cadel razno blago; Jakil Franc in Ivan Dufovka sta darovala veliko usnja za čevlje; baronica Tömel 9 spodnjih krilc, 50 parov nogavic in 36 parov zapestnic, in to vse njeno ročno delo.

Vsem cenjenim darovalcem Bog stotero povrni!

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici.

Novi odbor „Goriške Čitalnice“. — Na rednem običnem zboru „Goriške Čitalnice“, ki je bil v soboto zvečer, je bil izvoljen ta-le odbor: Predsednik: deželnosodni svetnik g. Mihael Gabrijelčič; blagajnik: g. Ferdinand Delak, voditelj „Centralne Posojilnice“. Odborniki gg. Dermastia, vad. učitelj Mercina, prof. Fistravec, prof. Ipavec, prof. Vazzaz in prof. Lavrenčič; namestniki: gg. Kaučič, trgovec (mlajši), Kopač, trgovec in prof. dr. Papež.

Megalomania acuta. — Hitite, ljudje božji, hitite zidati deželno norišnico! Kramarjev Drejec bo za njo kmalu zrel! Njegova stara bolezen, megalomanija, je postala te dni zopet akutna. Božec misli, da je — goriški župan, in da bodeta za njim županovata goriškemu mestu njegov sin in vnuk. Zadnja „Soča“ vsaj piše, da bo v l. 2000 sin njegovega sina tretji župan goriškega mesta.

Le brž po psihiatra!

Cartolina di corrispondenza v uradu „Goriškega kmetijskega društva“. — „Goriško kmetijsko društvo“ vabi pravni odsek dne 30. t. m. k seji. Vabilo na cartolini di corrispondenza mi daje povod, da pravnemu odseku predlagam v obravnavo vprašanje: Zakaj „Goriško kmetijsko društvo“ za vabilo k seji pravnega odseka porablja cartolina di corrispondenza. Kedor ne spoštuje se sam...?

Najdeno truplo. — V sredo so našli med skalovjem, nahajajočim se blizu Doljakove parne žage pri Solkanu truplo onega Andreja Jana iz Gor. Tribuš, o katerem smo svoječasno poročali, da se je izgubil, vračajoč se domov s Štajerskega, kjer je bil s svojim bratom in nekaterimi drugimi sovaščani na delu. Skalovje, med katerim so našli nesrečnikovo razbito truplo, se nahaja blizu ceste, ki pelje na Sv. Goro. Nesrečnej je bil, kakor smo poročali, še precej vinen, in je najbrže sam zašel na rob propada, kajti o kakem ropu se ne more z gotovostjo sumiti, ker so našli pri Janu 88 K denara.

Nezvest pekovski vajenec. — Pri pekovskem mojstru g. Grbec v ulici sv. Antona št. 6 se je učil pekovske obrti vajenec 14-letni Ivan Hrovatin, pristojen v Vitovlje. Te dni pa je kar izginil. G. Grbec pa je kmalu izvedel, zakaj je fantič odnesel pete. Pri odjemalcih kruha dal si je namreč Hrovatin izplačati 21 K, katerih pa ni izročil gospodarju, ampak jik je porabil sam zase. Hrovatina je v četrtki policija prijela.

Za avtomobiliste in motocikliste. — Ministerstvo za notranje reči je izdalo dne 27. septembra t. l. posebno naredbo, tičečo se vozil, pri katerih se porabljajo motorji. Vsa taka vozila so vsled omenjene naredbe podvržena nadzorstvu državnih organov. Tržaško namestništvo, pa je te dni določilo dotične komisije, ki bodo taka vozila nadzorovali. Vsi avtomobili in motocikli se morajo odselej naznaniti omenjenim komisijam, ki jih bodo pregledale. Pristojbina, katero je treba plačati komisiji za tako pregledovanje, znaša za avtomobil 40 K, za

motocikle pa 12 K. Ob jednem je v omejnjeni ministerski naredbi določeno, da morajo vsi oni, ki hočejo voditi avtomobile ali pa motocikle, prestati neko preskušnjo in da morajo plačati za to pristojbino 5 K. Izpraševalni komisar za take osebe za goriški, tolminski in za gradiščanski politični okraj je višji inženir na tukajšnjem c. kr. okrajnem glavarstvu g. Rudolf Machnitsch.

Utonil je včeraj v nekem vodnjaku na trgu Cristo pod Kapelo 27-letni kovaški pomočnik Alojzij Micheluz. Pri dotičnem vodnjaku postaviti hočejo namreč sesalko. Pri postavljenju za to potrebnega lesenega odra se je nesrečnežu spodrsnilo in padel je v vodnjak, iz koga so ga čez kake tri ure potegnili.

„Bralno in pevsko društvo v Podbrdu“ bo imelo svoj (drugi) II. občni zbor dne 7. januarja 1906. Na dnevnem redu je tudi volitev novega odbora.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici bo dražilo svoje časnike v društvenih prostorih dne 1. januarja 1906 predpoludne ob 11. uri.

V Lokavcu bo občni zbor „Zavarovalnice goveje živine“, dne 7. januarja 1906 po blagoslovu v krčmi g. Vidmarja, h katerem se vabijo živinorejci Lokavca, Ajdovščine in sv. Tomaža. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika o trimesečnem delovanju društva; 2. Upišovanje novih udov; 3. Razni nasveti in predlogi. Odbor.

„Bralno društvo“ v Vel. Žabljah bo imelo dne 31. grudnia t. l. ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Volitev odbora; 5. Volitev dveh pregledovalcev računov; 6. Razni predlogi. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Pevsko in bralno društvo „Naš prapor“ v Pevmi bo imelo svoj redni občni zbor dne 6. prosinca ob 4. uri popoldne v prostorih g. Vicencija Komavli. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Volitev novega odbora; 5. Raznoterosti.

Smrt starega jurista. — Na Planini Vipavski je umrl g. Anton Žvokelj, absolvirani jurist, v 80. letu svoje dobe. Služboval je le malo časa; nad 50 let je živel po kmečko v svoji rojstni vasi — daleč znani čudak. Preminil je nenadoma.

Županstvo v Bovu je le-sem poslalo za tukajšnje pogorelce nabranih milodarov 147 K 51 vin. V ta namen tudi preč. vikarijski urad v Vipolzah 10 K. Srčna hvala vsem Bog povrni! Županstvo Spenica 23. decembra 1905 — Trebšče, župan.

Pisemsko-poštni promet o novem letu 1906. — C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo razglasa:

V dosego kar najhitrejšega dostavljanja pisem ob novem letu 1906 in olajšanja zadevne manipulacije je p. n. občinstvo nujno naproseno, da prileplja znamke na neprilopno oddanih pisemskih pošiljtvah izključno samo na desnem gornjem oglu naslovne strani.

Okoliščina, da se pri posamičnih pisemskih nahajajo znamke deloma na sprednji, deloma na zadnji strani, obtežuje jako uradno poslovanje, radi česar naj se znamke sploh ne rabijo kakor zapornice in naj se ne prilepljajo na zadnji strani pisemske kuverte.

Pri tem se še opozarja na to, da dopisnice in tiskovinske karte, ki imajo znamke na zadnji strani, ne zadostujejo predpisom in da se torej postopa s prvimi kakor s pismi, oziroma se zahteva od njih, kakor od nezadostno frankovanih; pisem, dopolnilno poštino (porto), dočim se poslednje sploh izločujejo iz prometa.

Pri pisemsko-poštnih pošiljtvah, namenjenih v več krajih, naj se označi prejemnikovo bivališče z imenom ulice, hišno številko in lego (stopnice, nadstropje in številka vrat); pri pošiljtvah,

namenjenih na Dunaj, navesti je razven tega še mestni in tudi poštni okraj.

Pri tem je z neposredno za krajevnim imenom „Dunaj“ stoječo rimsko številko označen mestni okraj in z zraven iste kakor imenovalec nahajajočo se arabsko številko poštni okraj.

Pisma, katerih naslov ne odgovarja predstoječim določbam, utegnejo biti namanje prepozno dostavljene; ni pa tudi izključeno, da se taka pisma sploh ne dostavijo, ako bi nedostajalo poštne uprave sredstev za poizvedbo naslovljenčevega bivališča. Nujno je torej potrebno, da so naslovi pravilni, in to ne samo v interesu strank, ampak tudi poštne uprave, ker poslovanje z nepravilno naslovljenimi pismi ovira posebno ob ogromnem prometu ob novem letu v izredni meri službovanje o dostavljanju poštne pošiljate.

Razpis častnih nagrad družbe sv. Mohorja. — Odbor družbe sv. Mohorja naznanja, da je obrok za dopošiljanje rokopisov na razpis od dne 17. grūdna 1904 podaljšal do dne 30. aprila 1906.

Opuščen poveljnik tržaških mestnih gasilcev. — Poveljnik tržaških mestnih gasilcev Henrik Pregler je opuščen iz službe, ker se je pri zadnjem velikem požaru v Trstu, o katerem smo tudi mi poročali, izkazal nesposobnega.

Za župana v Opatiji je zopet izvoljen dr. Stranger.

Nadvojvodi Otonu se je zdravje tako zboljšalo, da bo mogel že za kratek čas na izprehod.

Kraljica Natalija je darovala generalu Lazareviču Obrenovičev konak v Nišu.

Stavka na Reki. — Delavci v reški luki so sklenili stavkati, ako se njihovim zahtevam ne ugoditi.

Poroka nadvojvode. — Nadvojvoda Ferdinand Karl, brat prestolonaslednikov, se v kratkem poroči s profesorjevo hčerko gdč. Chuber.

Čudna poroka. — Po mnogih zaprekah se je v Budapešti le poročila 80letna bivša igralka narodnega gledališča, Brielle, s 34letnim Kolomanom Rossnayem. Neresta je imela bilo obično in mirtin venec.

Pretep med vojaki. — V Časlavi je nastal na nekem plesu med vojaki krvav pretep. Napadali so se drug drugega z bajoneti. Poklicani sta bili dve stotnjici. Aretiranih je bilo nad 150 vojakov, med temi mnogo ranjenih.

Sina je imel zaprtega v kleti, kakor poročajo nemški listi, posestnik Conder v Loki pri Zusmu na Štajerskem. Ko so ga našli, je bil nesrečneš popolnoma pokrit s človeškim blatom in bila ga je sama kost in koža. Pravijo, da ga je oče zato zaprl, da bi mu ne bilo treba izplačati dedščine po materi.

Srečno in veselo
novc leto

želim vsem svojim čč. gostom prijateljem in znancem.

Zahvaljujoč jih obenem za dosedanje zaupanje se priporočam v nadaljno naklonjenost z odličnim sploštvanjem

Ivan in Marija Gleščič,
gostilničar pri „Petelinčku“
v Gorici, Nunska ulica št. 7.

Vsem čč. gostom, cenj. prijateljem in znancem
srečno in veselo novo leto

o o o želita o o o

Alojzij in Marija Rasberger
Hotel restaurant „Jelen“.

Gorica.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Pozor!

Podpisani priporočam čč. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo

prodajalno

kolonijalnega blaga. V zalogi imam kavo vseh vrst, različne moke iz Johmanovega in Majdičevega mlina, dalje imam različne pijače kakor francoski konjak, pristni kranjski brinovec, domači tropinovec, izvrsten rum, maršalo, malaga, istrijanski refošk, kavo in vžigalce družbe sv. C. in M., testenine Znidaršič & Valenčič itd. Več vrst olja. — Pošilja se po pošti najmanj 5 kg. —

Josip Kutin

v Gorici.
Semeniška ulica 1

Čudovitost.

325 kosov za 2 gl. 10 kr.

Krasna ura z lepo verižico, točna, z 2-letnim jamstvom; izborna laterna Magica s 25 krasnimi slikami, zelo zabavna; 1 elegantna zaponka najnovejši facon, 1 lepa kravata igla s simili-brilantom, 1 prekrasni koljer iz orijental-skih biserov, najmodernejši nakit za dame s pat. zaklepom, 1 krasna usnjata denarnica, 1 eleganten ustnik za smodke z janterjem, 1 garnitura najfinejših Doble zlatih gumbov s pat. zaklepom za srajce in zapestnike, 1 žepni nož iz niklja, krasno toaletno ogledalo, belg. steklo v zaklopnici, 20 reči za pisalne potreščine in 200 kosov raznih reči za domačo rabo. 325 kosov z uro, katera je sama toliko vredna, se dobi proti poštnemu povzetju za 2 gl. 10 kr. od zaloge S. Kohane, Krakovo št. 16. Za nepristojeno se denar vrne. Veliko pohvalnih pisem.

Peter Skerbic

Gorica

Riva Corno h. št. 13,
priporoča svojo zalogo pi-
va iz prve slov. pivovarne

G. Auer-jevih dedičev

v Ljubljani.

Pivo je tako,
da mu ni vsako enako.
Zelodec ozdravi,
otožnost odvzame,
zdravega, veselega
pivca nar'di.

Najzanesljiveje izvrševanje

pleskarstva

(slikarstva)

kakor izvrševanje napisov, sli-
kanje sob in sploh vseh v to
stroko spadajočih del izvršuje

Jos. Makovec

v Gorici, ulica Morelli št. 9

Specijalist v imitaciji
na lesovju.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsk države v sodih od 56 l naprej.

**Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M**

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljivec prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Znidaršič
& Valenčič. Zveplenske družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega irde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

„Goriško vinarsko društvo v Gorici“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

ima v svojih bogatih zalogah in prodaja M M M M M M M M

**naravna in --
pristna vina--**

iz Brd, Vipavskega in s Krasa. Razpošilja na vse kraje od
56 litrov dalje. Uzorci vina pošiljajo se na zahtevo. Cene so
zmrne, postrežba točna in realna. Sedež društva je v Gorici,
ulica Barzellini št. 22.

**Ferratin in
Ferratoso**
(lekoči Ferratin)
najboljše krepcilo
pri
**malo krvnosti
in bledici,**

od zdravnikov najtop-
leje priporočeno. Fer-
ratin je v zvezi z be-
lakom, sestavljen že-
leznat hranilni preparat.
**Porekluje tek in
zbojstnje prebavo.**
Nena vadni uspehi.
nobi se v lekarnah
**C. F. Boehinger
und Söhne
Mannheim - Waldhof.**

J. Cristofolletti

lekarnar v Gorici na Travniku,

Trskino štokfi-
ževo jetrno olje

Sredstvo proti
prsi bolezni in
telesni slabosti

Steklenica tega olja npravno rmene barve K 1'40, bele K 2'—

Trskino železnato jetrno olje

Trskino jetrno olje z žel. jodecem.

Raba tega olja je posebn priporoč-
ljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni
in nežne naravi.

S tem oljem ozdravijo v kratkem
času in z gotovostjo vse kostne bolezni,
žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena eni steklenici je 1 K 40 vin.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, pre-
išče se vedno v mojem kemičnem laboratoriju predno se napolnijo
steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote
in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolletti-jeva pijača iz kine in železa

najbolji pripomoček pri zdravljenju s
trskinin oljem

Steklenica stane 1 K 60 vin.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 dalje: Na mesečna od-
plačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za
vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Gorica, via Teatro 20.
Glediščna ulica.

Viktor Toffoli
velika zaloga oljkinega olja
iz najugodnejših krajev.

Jedilno 32 kr. liter, fino 36 kr., fineje 40 kr., bolje 44 kr.,
dalmatinsko 48 kr., istrijansko 56 kr., Corfu 56 kr., Bari
60 kr., Lucca 70 kr., Nizza 80 kr., Najfinejše 1 gl. liter.

**Priporoča se preč. duhovščini in slav.
cerkvenim oskrbnistvom.**

Gorica, via Seminariolo.
Semeniška ulica.

„Ottoman“

smodčični papir in

ovitki se sam sebe hvali in ne potrebuje nikake reklame.

